

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at ministeren udmærker sig ved ikke at svare på hr. Morten Østergaards spørgsmål. Lad mig så prøve at stille det på en anden måde, nemlig om ministeren tager FN's anbefaling så alvorligt, at så længe den anbefaling er gældende, den er nemlig heller ikke statisk, vil ministeren sige, at vi så ikke – aftale eller ej med den irakiske regering – vil tvangshjemsende folk til det sydlige og centrale Irak.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes, det er nogle lidt pudsige spørgsmål. Skulle vi sige til Irak og den irakiske regering, som jo er selvstændig og også selv kan tage egne beslutninger, at FN siger, at det godt kan være, at Irak i en konkret situation og i et forløb og en forhandlingssituation mener noget andet, men det vil vi nu ignorere? Altså, jeg forventer, at der er en sammenhæng, således at det, i det øjeblik vi måtte opnå en tilbagetagelsesaftale med Irak, også har en sammenhæng med situationen i Irak på det tidspunkt.

Det realistiske i øjeblikket er at få lavet en tilbagetagelsesaftale til Nordirak, hvor situationen er meget anderledes end i det øvrige Irak. Det er der, hvor vi koncentrerer vores kræfter i øjeblikket, og når der viser sig vej og muligheder for at lave tilbagetagelsesaftaler i forhold til det øvrige Irak, jamen så vil vi selvfølgelig bestræbe os på det.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det, der er mit ærinde, er, at ministeren skal garantere, at man ikke tvangshjemsender flygtninge til et område, som FN har sagt man ikke skal tvangshjemsende folk til. Jeg synes, ministeren kom lidt tættere på et svar.

Jeg kunne godt tænke mig, hvis ministeren så vil sige, hvad hun vil i en situation, hvor den irakiske regering siger et om situationen i det sydlige og centrale Irak og FN siger noget andet. Vil ministeren så ignorere FN's anbefalinger og følge den irakiske regering og tvangshjemsende folk, hvis man har en aftale med den irakiske regering, som den ser ud i dag?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen vil hr. Jørgen Arbo-Bæhr fuldstændig ignorere den irakiske regering og myndighederne i det pågældende land? Jeg ved godt, jeg ikke

kan stille spørgsmål, så det er sådan rent retorisk.

Altså, når det gælder tilbagetagelsesaftaler, så er det aftaler, som vi forhandler med det pågældende land og dets myndigheder og regering. Det er dem, vi forholder os til, når det gælder rene tilbagetagelsesaftaler. Når vi laver tilbagetagelsesaftaler, har de et indhold, hvor begge parter er enige om, at her er en fornuftig aftale, som gør, at vi trygt kan tvangshjemsende de pågældende afviste asylansøgere.

Kl. 14.55

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt høre, om ministeren kan forestille sig en situation, hvor FN siger, at det ikke er trygt at tvangshjemsende asylansøgere til områder i Irak, hvor de kan blive forfulgt. Kan ministeren forestille sig en situation, hvor FN siger, at man ikke skal tvangshjemsende de her mennesker, samtidig med at man kan lave en aftale med den irakiske regering? I givet fald, vil ministeren så følge den aftale, eller vil ministeren lytte til, hvad FN anbefaler?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Der er forskel på at have en generel betragtning om den generelle situation i et ret stort område og på, hvilket indhold der kan ligge i en konkret tilbagetagelsesaftale, som handler om individer, til områder, hvor det så kan lade sig gøre. Så jeg mener ikke, man på den måde kan tilsidesætte det ene.

Det mest oplagte, synes jeg, men det ser vi så åbenbart forskelligt på, er, at det altså først og fremmest er de irakiske myndigheder, der har ansvaret i Irak og for deres borgere, som vi forhandler med. Og i det øjeblik der måtte ligge en tilbagetagelsesaftale, er det jo også udtryk for, at begge parter mener, at vi her har en aftale, hvor vi på forsvarlig vis og på en god måde kan hjemsende afviste asylansøgere til deres eget hjemland.

Lotte Bundsgaard (S):

Vi mener, det er afgørende, hvordan FN vurderer en situation, især når vi skal tvangshjemsende mennesker til nogle områder. Vi mener, det er afgørende, om FN vurderer, om de her mennesker vil blive udsat for forfølgelse eller trygt vil kunne vende tilbage.

Når jeg hører ministeren, er det lidt, som om hun sådan set er lidt ligeglad med FN's vurdering af situationen i det område, vi eventuelt